

Ewangelia z poniedziałku: Nigdy nie znalazłem tak wielkiej wiary

Ewangelia z poniedziałku 1 tygodnia Adwentu wraz z komentarzem. «Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie». Prośmy Pana, aby udzielił nam wiary i miłości setnika, aby pomagać osobom, jakie mamy naokoło nas i otwierać nasze serca na Boga.

Ewangelia (Mt 8, 5-11)

Gdy wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go, mówiąc: «Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi» Rzekł mu Jezus: «Przyjdę i uzdrowię go». Lecz setnik odpowiedział: «Panie, nie jestem godzien, abys wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: "Idź!" - a idzie; drugiemu: "Chodź tu!" - a przychodzi; a słudze: "Zrób to!" - a robi». Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: «Zaprawdę powiadam wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary. Lecz powiadam wam: Wielu przyjdzie ze Wschodu i Zachodu i zasiądą do stołu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim.

Komentarz

W dzisiejszej Ewangelii jako wzór wiary zostaje przedstawiony cudzoziemiec. W rzeczywistości otrzymuje on jedną z największych pochwał Jezusa w Ewangeliach: „U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary” (w. 10).

Setnik działa z prostotą. Ma trudności i udaje się do osoby, która według niego może mu pomóc. Aby rozwiązać problem najpierw musimy go odkryć. Nie zawsze jest to dla nas łatwe.

Czasami przyczyną tego będzie pośpiech. Brakuje nam czasu i czasami możemy z tego powodu nie dostrzec trudności ludzi wokół nas.

Może się również zdarzyć, że przestaliśmy się modlić lub czas, który poświęcamy na modlitwę, nie jest właściwy. W ten sposób wykrycie problemu jest trudne i wolimy

patrzeć w drugą stronę, jakby sam
czas miał go rozwiązać.

Setnik daje nam lekcję wiary w Pana,
niemniej jednak jest to wiara
poprzedzona miłością. Ze spojrzenia,
które wie, jak bez pośpiechu i pilnie
zajmować się sprawami innych.

Być może dlatego zrozumiałe jest
pójście do Pana z prośbą o tak wielki
cud. Setnik wie, że sam nie może
dokonać uzdrowienia, ale Pan Jezus
tak, i to robi.

Pragnienia setnika, aby zatroszczyć
się o zdrowie swojego żołnierza,
prowadzą go do otwarcia serca przed
Panem. W pewnym sensie sam
pokazuje swoją wrażliwość:
niezdolność do uzdrowienia siebie i
absolutną potrzebę cudu od Boga.

Pablo Erdozáin // Zdjęcie:
Marcelo Amantino - Pexels

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/
poniedzialek-1adwent/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/poniedzialek-1adwent/) (15-08-2025)